

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 8Csp/60/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719202922
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Richard Bureš
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2019:8719202922.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad sudcom JUDr. Q. C. v spore žalobkyne: N. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. K. XX, XXX XX N. K., prechodne bytom R. 5, XXX XX N. K., právne zast.: B. kancelária A.. P. N., ul. K.. hrdinov XXX/XX, XXX XX K. proti žalovanému: S. L. K., s.r.o. so sídlom S. XX, XXX XXX C., P.: XX XXX XXX, právne zast.: B. kancelária A.. B. L., s.r.o., E. XX, XXX XX C., P.: XX XXX XXX, o primerané finančné zadostučinenie, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 200,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a**.

III. Priznáva žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 11.6.2019 domáhala voči žalovanému primeraného finančného zadostučinenia vo výške 508,19 eur.

2. Žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na X. súde S. sp. zn. XXCsp/XX/XXXX sa domáhala voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok. V predmetnom súdnom konaní bola úspešná v oboch uplatňovaných nárokoch. Ako spotrebiteľka si v tomto súdnom konaní uplatňuje primerané finančné zadostučinenie za porušenie spotrebiteľských práv, ktoré bola nútená brániť v základnom konaní. Tým bola splnená hypotéza právnej normy uvedenej v § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Výšku primeraného finančného zadostučinenia odôvodnila tým, že sumu 208,19 eur si uplatňuje za nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia a sumu 300,- eur za nárok na určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok.

3. Žalovaný vo vyjadrení doručenom súdu dňa 22.7.2019 uviedol, že žalobkyňa si uplatnila nárok na finančné zadostučinenie v konaní vedenom pod sp. zn. 17Csp/17/2019 v sume 700,- eur. V čase podania žaloby v danom konaní bolo právoplatné aj rozhodnutie sp. zn. 20Csp/79/2017, čo znamená, že žalobkyni nebránila žiadna objektívna prekážka uplatňovania požiadavky na primerané zadostučinenie už v danom konaní aj s odkazom na rozhodnutie 20Csp/79/2017. Pritom obe konania odkazujú na rozhodnutie, ktoré sa týkajú zmluvného vzťahu č. XXXXXXXXXXXX. Postup žalobkyne sa tak javí, že začatím separátnych konaní neumožňuje posúdiť ňou tvrdený nárok komplexne, ale vždy len na základe parciálnych skutočností a skutkových okolností. Nejestvuje žiadny dôvod na to, aby žalobkyňa za účelom získania finančného zadostučinenia podávala niekoľko žalôb, ak tak mohla preukázateľne spraviť jednou. Z podanej žaloby a tvrdení žalobkyne nie je možné dospieť k vecnej alebo inej súvislosti

uvádzaných súm s predošlým konaním. Žalobkyňa neuviedla žiadne konkrétne vecné a preskúmateľné dôvody, pre ktoré by mala mať opakovaný nárok na finančné zadosťučinenie.

4. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie, ktorého sa žalovaný nezúčastnil. Svoju neprítomnosť ospravedlnil. Súd podľa § 180 Civilného sporového poriadku pojednával v neprítomnosti žalovaného.

5. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní uviedol, že v konaní sp. zn. 20Csp/79/2017 bola žalobkyňa úspešná v otázke vydania bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok. Preto jej vznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie.

6. Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že žalovaný za ňou chodil pýtať peniaze, vyhrážal sa jej, že keď príde, zoberie jej nábytok, pričom za ňou chodil viackrát. Bolo jej to nepríjemné. Chceli od nej, aby si na to požičala ďalšie peniaze, s čím však nesúhlasila, pretože by bola zasa dlžná.

7. Dňa 7.11.2019 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného. Poukázal na to, že bola podaná žaloba aj o primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.071,73 eur a o ktorej je vedené konanie pod sp. zn. 18Csp/63/2019. Je názoru, že princíp konzumpcie sankcií uplatňujúci sa vo verejnom práve platí aj vo vzťahu k § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., čo znamená, že priznanie finančného zadosťučinenia znamená finančné zadosťučinenie za všetky skutočnosti, ktoré nastali do rozhodnutia súdu o jeho priznaní. Ak vo verejnom práve platí princíp, že zbiehajúce sa delikty sú postihované len sankciou za najväznejší z nich, potom pri aplikácii § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľov nie je možné postupovať inak. K výške primeraného finančného zadosťučinenia uviedol že žalobkyňou požadovaná suma dosahuje sumu bolestného v prípade niektorých stredne ťažkých úrazov či poškodení zdravia. Požiadavka žalobkyne, ak by bola oprávnená, je zjavne neprimeranou.

8. Na pojednávaní dňa 11.11.2019 právny zástupca žalobkyne uviedol, že vec sp. zn. 17Csp/17/2019 je úplne iná, nakoľko predchádzajúca žaloba bola podaná o zrušenie rozhodcovského rozsudku, kde aj bolo priznané primerané finančné zadosťučinenie, avšak v predmetnom konaní si uplatňuje žalobkyňa primerané finančné zadosťučinenie z titulu vydania bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok. K priznaniu primeraného finančného zadosťučinenia uviedol, že jedinou podmienkou jeho priznania je úspešné uplatnenie spotrebiteľského práva. Tak to konštatoval aj Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019.

9. Súd na základe vykonaného dokazovania, oboznámením so žalobou, rozsudkom Okresného súdu Poprad č. k. 20Csp/79/2017-62 zo dňa 29.9.2017, rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 25Co/23/2018-82 zo dňa 30.08.2018, vyjadrením žalovaného č. I. 19 -21, žalobou o primerané finančné zadosťučinenie č. I. 38 - 39, rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 11Csr/1/2017 zo dňa 19.4.2018 č. I. 40 - 44, rozhodcovským rozsudkom č. I. 46 - 48, rozsudkom Okresného súdu Poprad č. k. 17Csp/17/2019-70 zo dňa 22.5.2019, pripojenými spismi 20Csp/79/2019 a 11Csr/1/2017 a ďalšími listinnými dôkazmi tvoriacimi spisový materiál zistil nasledovný skutkový stav:

10. Žalobkyňa uzatvorila so žalovaným dňa 17.10.2013 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX(ďalej len „zmluva“). Na základe zmluvy poskytol žalovaný žalobkyňi úver vo výške 960 eur. Okresný súd Poprad rozsudkom sp. zn. 20Csp/79/2017 zo dňa 29.9.2017 určil neprijateľnosť zmluvných podmienok v článku 8, bodoch 8.1 a 8.4 a uložil žalovanému povinnosť vydať žalobkyňi sumu 208,19 eur s príslušenstvom. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že v zmluve je uvedená nesprávne RPMN, čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Žalobkyňa zaplatila žalovanému sumu 1.030,05 eur a úver bol poskytnutý vo výške 821,86 eur, rozdiel tak predstavuje sumu 208,19 eur. Taktiež poukázal na neprijateľnosť zmluvných podmienok v bodoch 8.1a 8.4 zmluvy o úvere, ktoré boli v rozpore s ustanovením § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka. Predmetný rozsudok Okresného súdu Poprad bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 25Co/23/2018-82 zo dňa 30.08.2018.

11. Žalobkyňa žiadala primerané finančné zadosťučinenie vo výške 508,19 eura, čo pozostáva zo sumy 208,19 eura za úspešne uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia a zo sumy 300,- eur za úspešne uplatnené nároky na určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, za každú jednu porušenú podmienku 150,- eur.

12. Medzi tými istými stranami konania prebehlo pred Okresným súdom Poprad konanie vo veci 17Csp/17/2019 taktiež o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, v ktorom bola žalobkyni priznaná rozsudkom zo dňa 22. 5. 2019 suma vo výške 700,- eur. Proti tomuto rozsudku sa žalovaná strana S. L. K., s.r.o. odvolala. Rozsudok doposiaľ nie je právoplatný.

13. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

15. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18. Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

19. Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

20. Podľa § 53 ods. 12 OZ, neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

21. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z. z.“), každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v bežnej kvalite, uplatnenie reklamácie, náhradu škody, vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov a na podávanie podnetov a sťažností orgánom dozoru, dohľadu a kontroly (ďalej len "orgán dozoru") a obci pri porušení zákonom priznaných práv spotrebiteľa.

22. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z., každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

23. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

24. Súd na základe zisteného skutkového stavu veci a citovaných právnych ustanovení má za to, že žaloba je čo do základu dôvodná. Vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným je bezpochyby vzťahom spotrebiteľským, a to aj napriek tomu, že ide o zmluvu o úvere, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka. Niet žiadnych pochybností o tom, že predmetom konania bol nárok zo zmluvy, ktorá na základe vyššie uvedeného zodpovedá definícií spotrebiteľskej zmluvy. Spotrebiteľom je v súlade s európskou aj vnútroštátnou súkromnoprávnou aj verejnoprávnou úpravou osoba, ktorá v zmluvnom vzťahu, do ktorého vstupuje so subjektom vykonávajúcim obchodnú činnosť, nejedná v rámci svojej podnikateľskej činnosti alebo v rámci výkonu svojho povolania. Kritériom pre posúdenie zmluvnej strany ako spotrebiteľa je jednak označenie tejto strany v zmluve, ako aj samotný predmet záväzkového vzťahu. V konkrétnom prípade žalovaný poskytol úver vykonávajúc svoju podnikateľskú činnosť a zároveň žalobkyňa ako dlžník z poskytnutých úverových prostriedkov financovala svoje osobné potreby. Zmluva, ktorá bola uzavretá, je preto zmluvou spotrebiteľskou. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy, z ktorej nárok je predmetom tohto sporu, znamená, že na právny vzťah založený zmluvou je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a ustanovenia iných právnych predpisov upravujúcich ochranu spotrebiteľa.

25. Z ustanovenia § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. vyplýva, že spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Obdobne upravuje právo spotrebiteľa na ochranu pred neprijateľnými podmienkami aj § 53 OZ. V rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 20Csp/79/2017 zo dňa 29.9.2017 súd konštatoval porušenie práv žalobkyne ako spotrebiteľa, a preto zaviazal žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 208,19 eur s príslušenstvoma taktiež určil neprijateľnosť zmluvných podmienok uvedených v bodoch 8.1 a 8.4 zmluvy o úvere. V súlade s § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. tak vzniklo žalobkyni ako spotrebiteľovi, ktorý na súde úspešne uplatnil porušenie práva na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve, ktoré je upravené tak v zákone č. 250/2007 Z. z. ako aj v osobitnom predpise (Občianskom zákonníku), právo na finančné zadosťučinenie voči žalovanému, ktorý porušenie práva žalobcu dopustil.

26. Z rozsudku sp. zn. 20Csp/79/2017 zo dňa 29.9.2017 jednoznačne vyplýva, že boli porušené práva žalobkyne ako spotrebiteľa tým, že žalovaný ako dodávateľ uzatvoril so žalobkyňou zmluvu o revolvingovom úvere, ktorá bola uzatvorená v rozpore so zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho bol úver bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa tak žalovanému uhradila viac, ako bola povinná. K porušeniu práv spotrebiteľa došlo aj tým, že zmluva o úvere v bodoch 8.1 a 8.4 obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky. S ohľadom na uvedené súd v rozsudku sp. zn. 20Csp/79/2017 konštatoval porušenie ustanovenia § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka.

27. Žalobkyňa v žalobe žiadala priznať ako primerané finančné zadosťučinenie sumu 508,19 eur. Túto sumu považovala za primeranú vzhľadom na to, že musela absolvovať súdne konania a taktiež na to, že žalovaný za ňou chodil, obťažoval ju, čím ju vystavil psychickému stresu, čo sa prejavilo aj na životnej úrovni žalobkyne.

28. Súd v otázke výšky primeraného finančného zadosťučinenia zastáva názor, že túto nie je možné paušalizovať tak, aby vo všetkých prípadoch, kedy voči žalovanému boli žalobcovia úspešní, bola priznaná aj rovnaká suma finančného zadosťučinenia.

29. Nárok na primerané finančné zadosťučinenie vyplýva žalobkyni priamo zo zákona. Výšku však musí žalobkyňa preukazovať sama. Žalobkyňa je v tomto smere povinná preukázať, v čom jej bol spôsobený diskomfort. Tu mu nie je možné priznať právo v určitej výške bez preukázania jeho výšky, alebo aspoň označenia dôkazov preukazujúcich jeho výšku.

30. Súd zohľadnil pri stanovení výšky primeraného finančného zadosťučinenia najmä to, za akých okolností došlo k porušeniu práva žalobkyne. Žalobkyňa s cieľom domôcť sa vydania bezdôvodného obohatenia si musela tento nárok voči žalovanému uplatniť súdnou cestou, čo predstavuje určitý diskomfort. Navyše žalovaný ju obťažoval, chodil za ňou domov, kde žiadal, aby si na zaplatenie úveru požičala peniaze, čím ju vystavil stresu a cítila sa nepríjemne.

31. Je všeobecne známe, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť uzatvorená v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch, inak sa považuje za bezúročnú a bezpoplatkovú v zmysle § 11 zákona o

spotrebiteľských úveroch a spotrebiteľ sa môže domáhať vydania bezdôvodného obohatenia. Taktiež je všeobecne známe, že dohoda o poskytnutí služieb upravená v bode 8.1 zmluvy o revolvingovom úvere uzavretá pri spotrebiteľských úveroch je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko je spotrebiteľ nútený podrobiť sa tejto zmluvnej podmienky, ak chce získať úver. Týka sa to aj sporov, v ktorých ako strana vystupoval žalovaný. Žalovaný mal k dispozícii tieto rozhodnutia, a aj napriek tomu uzatváral zmluvy o úvere, ktoré neobsahovali zákonom stanovené náležitosti a obsahovali neprijateľné zmluvné podmienky vediac o riziku vzniku sporu o vydanie bezdôvodného obohatenia.

32. Na druhej strane však aj žalobkyňa vzhľadom na široko medializovanú osvetu v oblasti spotrebiteľských práv a s poukazom na možnosť bezplatne sa poradiť o svojich spotrebiteľských právach pred uzatváraním zmluvy so žalovaným, prípadne aj počas jeho trvania, svoje práva nestrážila natoľko bdelo, aby sa vyhla prípadnému nekalému konaniu zo strany žalovaného.

33. Preto súd považoval za primerané finančné zadosťučinenie primerané v rozsahu 200,- eur. Na jednej strane je to určitá forma prevencie voči žalovanému nepoužívať tieto nekalé obchodné praktiky, ale na druhej strane nejde o sumu, kde by hrozilo nebezpečenstvo neprípustného obohacovania sa žalobkyne a zneužívania tohto prostriedku ochrany spotrebiteľa. Preto priznanie sumy vo výške 200,- eur žalobkyni je primeraným finančným zadosťučinením za znášanie stavu svojej právnej neistoty až do právoplatnosti rozsudku sp. zn. 20Csp/79/2017.

34. Žalovaný namietal, že žalobkyňa si mala uplatniť nárok na primerané finančné zadosťučinenie už v konaní vedenom pod sp. zn. 17Csp/17/2019. V predmetnom konaní sp. zn. 17Csp/17/2019 sa žalobkyňa domáhala primeraného finančného zadosťučinenia z titulu porušenia spotrebiteľských práv v súvislosti s uzatvorením neplatnej rozhodcovskej zmluvy. V tomto konaní sa domáha primeraného finančného zadosťučinenia z titulu porušenia spotrebiteľských práv, ktoré malo byť spôsobené zahrnutím neprijateľných zmluvných podmienok (iných ako rozhodcovská zmluva) do zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX. Z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že spotrebiteľ má právo na primerané finančné zadosťučinenia za každé porušenie spotrebiteľských práv. Jediným predpokladom priznania primeraného finančného zadosťučinenia je, že spotrebiteľ úspešne uplatnil na súde porušenie práva.

35. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. V súlade s citovanými ustanoveniami súd priznal žalobkyni náhradu trov konania vo výške 100 %. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že zásadu úspechu treba uplatniť aj na konanie, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu. V takomto prípade však nejde o procesne neúspešnú žalobkyňu, ak jej bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ju zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu. Základnou otázkou pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania je skutočnosť, že bolo zasiahnuté do žalobcovho práva, teda že v danom prípade jej bolo priznané primerané finančné zadosťučinenie. Možno teda konštatovať, že žalobkyňa bola v spore úspešná v celom rozsahu pokiaľ ide o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.